

J 14:27-31 ²⁷ *Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!* ²⁸
Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím - a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já.
²⁹ *Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.* ³⁰
Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa.
Proti mně nic nezmůže. ³¹ *Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním, jak mi přikázal. -*

Milí přátelé.

Není asi třeba příliš připomínat obsah pohádky o čarodějově učni. Učedník, jenž touží ukázat, co vše umí, vyvolá rozmanité síly, nedokáže je však zpět uvést v řád. To musí nakonec, na poslední chvíli učinit jeho mistr.

Dnes jsme od nejtělejšího věku ve škole - především ve fyzice - seznamování s působením různých přírodních sil. A je zajímavé, že na první pohled mnohé z nich - elektrickou sílu, gravitaci - nevidíme. V přírodě jsou totiž ve vzájemných vazbách, v harmonii, a až teprve jejím porušením můžeme pozorovat jejich účinek. Zdvihneme kámen z jeho původního místa a necháme ho spadnout; na zem, nebo třeba také na něčí hlavu. Gravitace vykoná své, ale my jsme její sílu využili - anebo zneužili.

Odkud jsme se to naučili? Jistě, všechno ve světě pochází z Otcovského prapočátku všech světů, ale my jsme četli ještě o jednom, kdo velice dobře zná síly tohoto světa; evangelium o něm mluví jako o „vládci tohoto světa“. Člověk, jenž ruší pouto harmonie, vízící síly toho to světa, je do jisté míry žákem toho, jenž tak snadno rozpoutává bouři. I člověk dokáže rozpoutat doslova peklo.

Jak však si počneme se vším tím neblahým, co se takto dostalo na svět? Člověk nedokáže už svět uvést zpět do stádia plné přírodní harmonie. My lidé to vidíme - a jsme z toho bezradní. Napínáme své úsilí, vší silou se snažíme, abychom svět vylepšili - ale ono se to stále tak docela nedaří. I přes veškeré lidské snahy, i přes prosazování nejrůznějších zákonů a pravidel ve státním i mezinárodním měřítku - v angličtině je na to zajímavý termín „law enforcement“, v němž nám opět zaznívá „síla“ - tedy i přes veškeré naše úsilí znovu a znovu vybuchují válečné konflikty a revoluce.

Izraelský národ si byl již v dávných dobách Starého zákona asi více než okolní národy, které uctívaly božské síly tkvící ponejvíce ještě v přírodě, vědom této neodvratné porušenosti světa zásahem člověka. Jeho velikým příním byl tedy božský Mír, šalom. Avšak učedník již nedokázal rozběsněné přírodní duchy spoutat. Musel přijít Mistr, aby dal světu Mír; jiný Mír, který nepochází s tohoto světa a proti němuž Pán tohoto světa nic nezmůže. Tohoto zcela jiného, cizorodého a nebývalého míru jsme svědky a můžeme být učedníky.

Ano, budiž tak!